

וייסעו • ויהנו

תערוכת יחיד לאמנית גילה מילר
לפידות, שמה במרכז הבמה את מסעות
החיים, הפיזיים, הרגשיים והרוחניים

הייחוד של כל מסע נפרש דרך נקודות זמן ומקום פרטיים, בהם נאספות חוויות, רגשות, אמונות ותובנות המובילות את המסע הלאה. "בחלל הגלריה תמצאו שלוש קבוצות של עבודות, המייצגות שלוש תקופות זמן במסעי: ילדות, בגרות וקריאה (CALLING), הווה מתמשך אל עתיד", מספרת האמנית, "בכל גוף עבודות שלוש פסלים ו/או מייצבים, המייצגים איסוף פרטיות. מעל כל קבוצה מוצב, סמוך לתקרה, מלאך שומר.

ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן ייסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן- שם הענן שם יחנו בני ישראל" (במדבר ט' פסוק י"ז). פסוק זה מקושר היטב לתערוכת היחיד החדשה "וייסעו - ויחנו", של האמנית גילה מילר לפידות. התערוכה עוסקת ב"מסע החיים" - מסע אישי ואוניברסלי ולעיתים קהילתי, כמו מסעי בני ישראל במדבר.

"על פי הקבלה, הכתב הוא בבואה לאנגריה היורדת מהעליון, ומוטבעת כאן בתיבות (אותיות ומילים) המפעילות את מסענו. לכן שמות העבודות בתערוכה הם חלק בלתי נפרד מהפסלים ומהמייצבים"

"על פי הקבלה, הכתב הוא מעין בבואה לאנגריה היורדת מהעליון, ומוטבעת כאן בתיבות (אותיות ומילים) המפעילות את מסענו. לכן שמות העבודות בתערוכה - קטעי משפטים מהתנ"ך, הם חלק בלתי נפרד מהפסלים ומהמייצבים. השמות (האותיות) קורצו בחמור והם מונחים על רצפת חלל הגלריה או כחלק מגוף העבודות במקום שלטי נייר, כמקובל בתערוכות."

"המתהלכים בתערוכה מוזמנים להתחבר דרך מסעם האישי ודרך זוויות ההתבוננות המיוחדות להם, שהרי בסופו של דבר, או בראשיתו, המסע הוא אוניברסלי". התערוכה מתקיימת בגלריה קריית האמנים בקריית טבעון, והיא תינעל ב-30 בינואר. למידע נוסף: Gila Miller Lapidot בפייסבוק.

האדם לנפש חיה" (בראשית ב' פסוק ז). באופן דומה, הירידה למקלט מסמלת בו זמנית את המייצר שממנו אנו קוראים לעזרת העליון. "שיר המעלות, ממעמקים קראתיך יהוה" (תהילים ק"ל פסוק א').

מוצב, סמוך לתקרה, מלאך שומר. זוויות ההתבוננות על המסע מפענחות לנו אותו באופנים שונים, יוצרות נרטיבים מקבילים ומחדדות את הייחוד שלו". לדבריה, גוף העבודות בתערוכה נוצר מתוך חיבור של שתי נקודות מבט. הראשונה היא התבוננות גשמית וחומרית, פיזית ורגשית, על תחנות בחייה, כגון ארגו הבוץ של ילדותה או הירידה למקלט בקיבוץ ליד עזה, סיני. הנקודה השנייה היא התבוננות רוחנית (המועצמת מלימודי קבלה), המתייחסת למסע כמסעה של הנשמה, תוך שאנו, החולפים כאן, מנסים לחזור ולהתחבר "הביתה", אל הגבוה מאתנו. מוויית זו מהווה המשחק בארגו הבוץ גם תזכורת לבריאת האדם: "וייצר יהוה אלהים את-האדם עפר מן-הארמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי